

1995. február 10. - **Vikidál Gyula a hetvenes években egygyé forrt a P. Mobil együttesel.** Aztán híres lett István király ellenfeleként, majd Atillát alakította. Most pedig ördöggé avanszált.

Idén lesz tíz éve, hogy megjelent Vikidál Gyula szólólemeze. Akkoriban a rocklexikonok alig említették, bár egy (csöves) nemzedék énekelte vele együtt a Kétforintos dalt és az Utolsó cigarettát. Ebben arra biztatta rajongóit, hogy kezdjenek új életet! És ő példát mutatott: a legatyásító sokéves koncertezés és lemeztelenség után a Dinamittal robbantotta a P. Mobilt. Ezután a P. Box következett, de hősünk Pandora szelencéjéből már a színházak felé kukucskált. Persze ezek az évek nem teltek simán. A mobilosok fújtak rá, az új bandák meg nem süttöttek eléggé. A tehetség azonban úrrá lett a nehézségeken. Segítette a hűséges társ, a feleség, és az egykori karosszéria-lakatost ország-világ megismerhette az István, a király Koppányaként. Hiteles alternatívát jelenített meg az országalapítóval szemben. És ettől kezdve szinte versengtek érte a zenés színházak rendezői. Sőt! A meglepetést az okozta, hogy rábízták a Nyomorultakban Jean Vealjan szerepét is. Ekkor kezdték irigyelni az egykori rockert a korábbi pályatársak. Régebben azt mondták, hogy mindenki tarsolyában hordja marsallbotot. Ma úgy hívják, hogy társadalmi mobilitás. Vagy inkább Tiszta Amerika. Az egyszerű munkás gyermekéből is lehet sztár. Nemcsak olvasztár (Copyright: Nagy Feró.) Vikidál pedig nekigyürkőzött a Rock színházi feladatnak, egy időre farmerja farzsebé dugta a Marshall-mikrofont, és hatalmas szorgalommal sikert kovácsolt. Aztán a Madách Színházban fáraóként megbirkózott Józseffel és a színes szélesvásznú álomkabáttal, valamint Mária evangéliumával. Ráadásaként eljátszotta két helyszínen Atillát. Nemrégén pedig az alvilág királyát, Rex Infernust alakítja Molnár Ferenc művében, a Vörös malomban.

- Egy délelőtti próba után szóltak, hogy Psota Irén kisebb balesete miatt a tervekhez képest jóval korábban, még aznap este be kell szállnom Rex Infernus szerepébe. Rövid technikai és énekpróba után kezdünk.

Mostanában tehát ez a jóember lanovkázik a színpadra a nézők feje fölött. Nem véletlenül írtam, hogy jóember. Vikidál Gyulát már-már galamblelkűnek ismerik, aki önzetlenül segítőkész és zavarba ejtő udvariassággal mindent megtesz színpadi társaiért. És ez az ember most egy főördögöt játszik, a leggonoszabbat az összes közül.

— Hogy is van ez? — kérdem.

- Aki bohóckülsővel jön a világra, de be tud jönni a színpadra Rómeóként, az a mutatvány - feleli. - Annál nagyobb kihívást jelent egy szerep, minél nehezebb megoldanod, adott esetben egy negatív figurát.

A Jean Vealjanhoz képest egy ördög valóban teljesen más karakter.

Igyekszem bitang kemény lenni, olyan, akitől félni kell, ha ítélkezik.

Most jut eszembe, hogy egyszer-kétszer már láttam Vikidált bitang keménynek: amikor focizott. Olyankor zömök ördöggént cselezve harcolt a labdáért. De soha nem kíméletlenül s csak tiszta eszközzel küzdött. Tehát tud ördögien kemény is lenni. Ráadásul vasmarkú kézfogása van.

- A jóember-rontó malom működését egy talpig becsületes, makulátlan jellem megrontásával mutatják be. Manapság van ilyen egyáltalán?

— Elég nehéz ilyet találni. Még a nagyon jónak hitt emberekről is

kiderül egy s más. A darabban János a tökéletes ember, akit hat bűn elkövetéséig sikerül

megrontani, de a hetedikre, a gyilkosságra már nem vetemedik. Legyőzi a kísértést és összedől az emberrontó vörös malom.

- Ez a malom a társadalomjelképe...

— Tulajdonképpen az élet malma. Nehéz úgy végigjárni az utadat, hogy ne légy kitéve ezer meg ezer kísértésnek, hogy ne daráljanak be.

– A kislányát hogyan tudja megóvni a malmoktól?

– Egy kilencéves lány apró tapasztalatokból építi föl a világát. Látja apja plakátját az utcán, Atilla, egy té, két el. Aztán az iskolában ezt vörössel kétszer aláhúzzák és egy jeggyel rosszabbat adnak neki. Holott az utónévkönyv szerint mindkét írásmód elfogadott. Máskor meg arról

kérdez, amit az egyik osztálytársa látott otthon videón, egy szexfilmben.

– Föladta a szabadúszást, és hosszú idő után „munkakönyves” állást vállalt: A Madách színházi tagság biztonságot vagy kötöttséget jelent?

— A szerződése tartalmazza, hogy elsősorban itt kell rendelkezésre állnom, de az egyeztetéseknél, a próbáknál nagyon rugalmasak és megértőek. Elég szabad vagyok, de mégis tartozom valahová. Ráadásul nem akármilyen társulathoz.

Az ördögi szerep mellé kikapcsolódásként pedig eljátszik egy epizód szerepet a Kamarában.

„Ezt is imádom csinálni” - mondja. Egy normann főurat alakít, aki nem állhatja Becket Tamást, a jövevény szász érseket.

Ha meg ideje engedi, összetrombitálja régi játszótársait, és máris rockerként nyomulva döngetik a hangfalakat.

De most már nem kezd új életet. **Zétényi Zoltán**